

Zlatnická - Svěrák / Uhlíř

C

1.

C

Provдала se

Emi

krásná panna

F

C

za švarného zlatní ka.

C

Byl to chlapík

Emi

radost sama

F

C

teď však stále naří ká.

F

C

Všechny jeho zlaté pruty

F

C

ukrad li mu zlodě ji.

F

je z té ztráty celý

C

F

C

G

C

žlutý nemá žádnou nadě ji.

2.

Když ho žena utěšuje a je celá dojatá,

zlatník u ní zpozoruje, že má srdce ze zlata.

dej mi srdce, ženo milá, nadělám z něj náušnic,

živnost bys tím zachránila,

nehrozí nám pak už nic.

3.

Dobrá žena srdce dala ku prospěchu živnosti,

strašná změna se s ní stala, zlatník pláče lítostí.

Vždyť mu spílá darmojedů, ve sklepě ho zavírá,

do čaje mu míchá jedu, zlatník zvolna umírá.

4.

Než svou duši k nebi pustil, odhodlal se k závěti.

Vše co věděl, do ní zhustil, můžete ji slyšeti:

/:Učinil jsem kvůli zlatu z dobré ženy cynickou,

tohleto mám za odplatu hynu smrtí klinickou.:/